

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/64/2017
Identifikačné číslo spisu:	2012899579
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2012899579.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ G. E., bývajúceho v Q., 2/ Y. E., bývajúcej v Q., 3/ G. E., bývajúceho v Q., 4/ H. E., bývajúcej v Q., všetci zastúpení JUDr. Tiborom Sanákom, advokátom so sídlom v Trnave, Nám. SNP 2, proti žalovaným 1/ Slovenskej konsolidačnej, a. s., so sídlom v Bratislave, Cintorínska 21, 2/ Fleetreal, a. s., so sídlom v Bratislave, Vlčie hrdlo 64, zastúpenému JUDr. Ing. Ľubomírom Navračičom, PhD., advokátom so sídlom v Bratislave, Miletíčova 21, 3/ Genaro Investments Limited, so sídlom v Limassole, 229 Arch. Makariou III Ave, Meliza Court 4th Floor, Cyprus, zastúpeného Tomášom Kušnírom, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, o neplatnosť dohody, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 14 C 104/1997, o dovolaní žalovanej 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. septembra 2015 sp. zn. 11 Co 346/2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30. septembra 2015 sp. zn. 11 Co 346/2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ď a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava rozsudkom (v poradí tretím) z 8. júla 2008 č. k. 14 C 104/1997 - 509 určil, že dohoda povinnej a oprávnenej osoby, osvedčená notárskou zápisnicou napísanou na Notárskom úrade v Chtelnici 20. februára 1997 notárom JUDr. Miroslavom Gregorom pod č. N 24/97, NZ 13/97 a pokračujúcou notárskou zápisnicou napísanou na Notárskom úrade v Chtelnici 3. marca 1997 notárom JUDr. Miroslavom Gregorom pod č. N 33/97, NZ 21/97 a pokračujúcou notárskou zápisnicou napísanou 7. marca 1997 v Trnave notárom JUDr. Miroslavom Gregorom pod č. N 38/97, NZ 25/97 je neplatná v časti, v ktorej G. E. súhlasil s exekúciou do výšky záložného práva v nadväznosti na zmluvu o zriadení záložného práva zo 17. júla 1992 k nehnuteľnosti k. ú. Q., LV č. XXX, parcela č. 1019 - dom, dvor, zastavaná plocha č. s. 78 o výmere 723 m², parcela č. 1018/2 - orná pôda o výmere 2 715 m² a parcela č. 1018/3 - zastavaná plocha o výmere 399 m² na zabezpečenie záväzku s príslušenstvom vo výške 869 000,- Sk a v ktorej L. E. a manželka Y. E. súhlasili s exekúciou do výšky záložného práva v nadväznosti na zmluvu o zriadení záložného práva z 20. októbra 1992 k nehnuteľnosti v k. ú. Q., LV č. XXX, parcela č. 361/1 - zastavaná plocha, č. s. 140 o výmere 355 m², parcela č. 326/10 - záhrada o výmere 203 m², na zabezpečenie záväzku s príslušenstvom vo výške 923 930,- Sk, žalobu žalobkyne 4/

zamietol a konanie proti žalovanému 1/ zastavil. Žalovaným 2/ a 3/ uložil povinnosť zaplatiť trovy konania v sume 383 256,50 Sk do troch dní. Dospel k záveru, že notárska zápisnica je absolútne neplatná v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť a podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi videl v tom, že žalobcovia neboli správne informovaní pracovníkmi Slovenskej sporiteľne, boli dezinformovaní tak, aby sa u nich vyvolalo rozhodnutie podpísať notársku zápisnicu, ktorú ak by boli informovaní správne, by nikdy nepodpísali. Žalobu žalobkyne 4/ zamietol, nakoľko táto nebola účastníčkou predmetných zmlúv. Konanie voči žalovanému 1/ zastavil z dôvodu, že nebol nositeľom hmotnoprávnej povinnosti a teda nebol pasívne legitimovaný v predmetnom konaní. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

2. Na odvolanie žalovanej 3/ Krajský súd v Trnave rozsudkom (v poradí tretím) z 30. septembra 2015 sp. zn. 11 Co 346/2015 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil; v napadnutej časti trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie v potrebnej miere zistil rozhodujúci skutkový stav, dospel k správny a úplným skutkovým zisteniam a na ich základe vec správne právne posúdil. Záver súdu prvej inštancie, že právny úkon obsiahnutý v notárskej zápisnici je absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi, mal za plne akceptovateľný. Uviedol, že zo strany žalovaných nebolo žiadnym rozumným spôsobom vysvetlené, na základe čoho sa pristúpilo k spisovaniu notárskej zápisnice, keď boli uzatvorené záložné zmluvy a ako jediný, do úvahy pripadajúci logický dôvod spísania notárskej zápisnice sa javí byť dôvod, že notárska zápisnica na rozdiel od záložných zmlúv je exekučným titulom bez toho, aby tomu predchádzalo súdne konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti trov konania považoval za nepreskúmateľné a nedostatočné, nakoľko súd prvej inštancie nerozhodol o trovách konania vo vzťahu medzi všetkými účastníkmi konania a preto podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 3/ dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať. Uviedla, že napadnutému rozsudku odvolacieho súdu predchádzali dve rozhodnutia krajského súdu (z 12. januára 2010 a z 24. októbra 2012), ktorými zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok z 24. októbra 2012 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, pričom mu vytýkal, že rozsudok nespĺňa požiadavky kladené na odôvodnenie rozsudku ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Na pojednávaní, ktoré bolo vytýčené po tom, ako najvyšší súd vrátil krajskému súdu po druhýkrát vec na ďalšie konanie, neboli vykonané žiadne nové dôkazy a ani sa zásadným spôsobom nezmenil obsah spisu a napriek tomu krajský súd z neznámych dôvodov zmenil svoj právny názor na vec. Takéto rozhodnutie je prekvapivé, čo v právnom štáte nie je dovolené. Z týchto dôvodov žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že žalovanej 3/ nebola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko napadnutý rozsudok je zrozumiteľný, presvedčivo a v potrebnom rozsahu odôvodnený a preto navrhli dovolanie odmietnuť.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie v prejednávanej veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl.

2 ods. 1, 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Na rozdiel od odvolania (riadneho opravného prostriedku), ktorým možno napadnúť ešte neprávoplatné rozhodnutie, je dovolanie mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Občiansky súdny poriadok vychádza z tejto mimoriadnej povahy dovolania a v nadväznosti na to aj upravuje podmienky, za ktorých je dovolanie prípustné. Pokiaľ je odvolanie zásadne prípustné (ak Občiansky súdny poriadok v prípade niektorých rozhodnutí výslovne neustanovuje inak), dovolanie - naopak - je prípustné, len ak to Občiansky súdny poriadok výslovne uvádza. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto mimoriadnosť dovolania často zdôrazňuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (por. rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

9. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

10. V prejednávanej veci smeruje dovolanie výslovne len proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa dovolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého dovolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

11. Dovolaním žalovanej 3/ nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok (výrok) odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého dovolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovanej 3/ nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. procesne prípustné.

12. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 vety druhej O. s. p., ukládajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci

súdom, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (por. napr. R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto vade skutočne došlo.

13. Žalovaná 3/ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

14. Žalovaná 3/ v dovolaní výslovne namietala vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

15. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04).

16. Jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na riadny proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 O. s. p., m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (m. m. III. ÚS 36/2010).

17. Pravda, zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nemožno vyvodiť povinnosť odvolacieho súdu riadiť sa svojím, vo veci skôr vysloveným právnym názorom, takáto zmena v právnom posúdení veci v podstatnej otázke by ale mala byť ojedinelá a nadovšetko náležite odôvodnená. Presvedčivosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré dostatočným spôsobom nevyloží dôvody, pre ktoré odmieta svoje skôr prijaté závery o podstate veci, je výrazne oslabená.

18. Odvolací súd vo svojom rozsudku z 12. januára 2010 sp. zn. 10 Co 246/2009, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie z 8. júla 2008 č. k. 14 C 106/1997 - 509, sa stotožnil s obranou žalovaných, že uzatváranie notárskych zápisníc s obsiahnutým súhlasom s exekúciou je štandardným postupom peňažných ústavov a preto žalobu zamietol. Zároveň skonštatoval, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov však nedospel k správnym skutkovým zisteniam a veci i nesprávne právnej posúdil. Tento rozsudok bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. marca 2012 sp. zn. 4 Cdo 89/2010 - 616 z dôvodu, že odvolací súd zmenil aj tú časť prvostupňového rozsudku týkajúcu sa žalobcu 3/, ktorá odvolaním dotknutá nebola.

19. Odvolací súd vo svojom rozsudku z 24. októbra 2012 sp. zn. 11 Co 170/2012, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie z 8. júla 2008 č. k. 14 C 106/1997 - 509 v napadnutej časti tak, že žalobu v tejto časti zamietol, sa opätovne stotožnil s obranou žalovaných, že uzatváranie notárskych zápisníc s obsiahnutým súhlasom s exekúciou je štandardným postupom peňažných ústavov a uviedol, že zo strany žalobcov neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že by títo konali v omyle a tento omyl bol žalovanými vyvolaný. Tento rozsudok bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. februára 2015 sp. zn. 4 Cdo 198/2013 - 718 z dôvodu, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie bez toho, aby sám zopakoval, prípadne doplnil dokazovanie a to

tak výsluchom samotných účastníkov konania, ako aj v rozsudku nemenovaných svedkov, vrátane notára JUDr. Gregora, ktorých výpovede či písomné vyjadrenia vo veci bez vysvetlenia považoval za dôveryhodnejšie dôkazy, ako výpovede samotných žalobcov.

20. Na rozdiel od tohto v dovolaní napadnutom rozsudku z 30. septembra 2015 sp. zn. 11 Co 346/2015 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, pričom dospel k záveru, že zo strany žalovaných nebolo žiadnym rozumným spôsobom vysvetlené, na základe čoho sa pristúpilo k spisovaniu notárskej zápisnice, keď boli uzatvorené záložné zmluvy.

21. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd v dvoch svojich rozhodnutiach v rozhodujúcej právnej otázke dospel k celkom rozdielnym právnym záverom. Zmenu v právnom posúdení veci, ktorá bola kľúčová pre konečné rozhodnutie vo veci samej, ale podľa názoru dovolacieho súdu riadne neodôvodnil. V odôvodnení svojho rozhodnutia iba skonštatoval, že dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že dohoda povinnej a oprávnenej osoby osvedčená notárskou zápisnicou a pokračujúcou notárskou zápisnicou, v ktorej L. E. a manželka Y. E. súhlasili s exekúciou do výšky záložného práva v nadväznosti na zmluvu o zriadení záložného práva z 20. októbra 1992 na zabezpečenie záväzku s príslušenstvom vo výške 923 930,- Sk je neplatná a to tak pre rozpor s dobrými mravmi, ako aj z dôvodu, že ho urobili v omyle, na základe skresľujúcich informácií zo strany pracovníkov Slovenskej sporiteľne.

22. Dovolací súd nepovažuje takéto odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu za udržateľné a dostatočne presvedčivé, obzvlášť v prípade, ak odvolací súd sa výrazne odklonil od svojho skôr zaujatého právneho záveru. Z takéhoto odôvodnenia nie je zrejmé, v čom spočíva zvýraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, najmä za situácie, keď odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie dvakrát zmenil a žalobu zamietol. Pokiaľ tak odvolací súd neurobil, dostal sa mimo limitov práva na spravodlivý proces, ktoré je chránené (ako už bolo vyššie uvedené) nielen čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v dôsledku čoho bola žalovanej 3/ odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

23. Z dôvodu procesnej vady podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

24. Dovolaciemu súdu vzhľadom na uvedenú vadu rozhodnutia odvolacieho súdu nateraz neprináleží polemizovať so závermi odvolacieho súdu a preto sa v ďalšom nezaoberal ďalšími námietkami žalovanej 3/ uplatnenými v dovolaní.

25. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec dovolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 C. s. p.). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie.

26. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec dovolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.